

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar O Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a ceathir agus cágad.

Nádúr an duini agus grásda Dé, ní mar a chéili oibiríd shiad.

1. A vic, túir fé neara grásda Dé agus nádúr an duini, agus conus oibiríd shiad. Oibiríd shiad bun aish ciún le n-a chéili er fad. Agus bíoch go vuil an dá oibiríú chó muar san bun aish ciú le n-a chéili, tá an deifríocht atá eatorha chó cäl san nách féidir, ach do ghuini sprideálta igá vuil solas sprideálta an' aigini, an deifríocht do volú.

Is mian le gach éngi an vah. Rod égin fóna ishea chuirid shiad rómpa do lorig 'na gayint agus ngníorhiv. Ansun cuirtear duini amú, nuer ná tugtar dóiv ach rucht na mahasa.

2. Tá nádúr an duini cealagach, agus mealan shé a lán, agus imirean shé cleasycht orha, agus feaul. Agus er vaha lesh féin a ghinean shé gahärod.

Tá grásda Dé díreach glan. Diültyn shé do gach ní a vuirim uile. Ní ghinean shé an ní er vaha lesh féin, ach gach an ní i n-onóir do Ghie aváin, mar is chun Dé atá a hrial agus a huil.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

Caibidil a ceathair agus caogad.

Nádúr an duine agus grásda Dé, ní mar a chéile a dh' oibrighid siad.

1. A mhic, tabhair fé ndeara grásda Dé agus nádúr an duine, agus conus a dh'oibrighid siad. Oibrighid siad bun os cionn le n-a chéile ar fad. Agus bíodh go bhfuil an dá oibríú chomh mór san bun os cionn le n-a chéile, taá an deifríocht atá eatorha chomh caol san nách féidir, ach do dhuine spioradálta agá bhfuil solas spioradálta i n'aigne, an deifríocht do mhothú.

Is mian le gach aoinne an mhaith. Rud éigin foghanta isea chuirid siad rómpa do lorig 'na gcaint agus 'na ngníomharthaibh. Ansan curtar daoine amú, nuair ná tugtar dóibh ach riocht na maitheasa.

2. Tá nádúr an duine cealagach, agus meallann sé a lán, agus imireann sé cleasuíocht ortha agus feall. Agus ar mhaithe leis féin a dheineann sé gach aon rud.

Tá grásda Dé díreach glan. Diültyn tuonn sé do gach ní i bhfuirm uile. Ní dheineann sé feall choíche. Ní dheineann sé aon ní ar mhaithe leis féin, ach gach aon ní i n-onóir do Dhia amháin, mar is chun Dé atá a thriall agus a shuíl.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar O Laoghaire ar an

“Imitatio Christi.”)

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a ceathair agus coogad ar leanamhaint.

3. Ní havil le nádúr an duini pionós d'ulag; ná cur shys d'ulag; ná go muafí er d'ulag; ná smacht d'ulag; ná srian d'ulag go toilheanach.

Ach an té go míon grásda Dé á shdiúrú, is mah lesh an cholán do ehly. Cuirean shé a guingiv ayinvian. Is mah lesh veh úl do ghuini eli. Tainghan lesh go muafí er. Ní mah lesh a hoil fén do ghianav. Is mah lesh veh fé smacht, agus ní mah lesh duini eli veh fé n-a smacht fén. Is mah lesh é fén a chimeád úl do Ghie a góny, er gach an tays cuma. Agus is mah lesh veh á úlú fén do gach éngi, a n-onóir do Ghie.

4. An té do leanan a nádúr fén is er vaha lesh fén a ghinean shé sáhar. Nuer a vion shé a fiächuint a nieg duini eli is a fiächuint an muar a veg dá vár ige a vion shé.

Ach an té go míon grásda Dé á shdiúrú, is mó ige tairifi na poibil-íochda ná a hairifi fén.

5. An té a leanan a nádúr fén, tainghan lesh onóir áil agus uruim.

An té go míon grásda Dá á shdiúrú, is do Ghie is mah lesh a túrfí an uili hays onóra agus an uili hays glóiri.

3. Ní háil le nádúr an duine pionós d'fhulang; ná cur síos d'fhulang; ná go mbuadhfí air a dh'fhulang; ná smacht a dh'fhulang; ná srian a dh'fhulang go toilteanach.

Ach an té go mbíonn grásta Dé a stiúrú, is maith leis an cholann do chlaoidh. Cuireann sí i gcionnibh ainnhian. Is maith leis bheith umhal do dhúine eile. Taithneann leis go mbuadhfi air. Ní maith leis a thoil fén do dhéanamh. Is maith leis bheith fé smacht, agus ní maith leis duine eile bheith fé n-a smacht féin. Is maith leis é féin do chimeád umhal do Dhia i gcomhnuí, ar gach aor tsaghas cuma. Agus is maith leis bheith á umhlú féin do gach aoinne, i n-onóir do Dhia.

4. An té do leanan a nádúr féin is ar mhaithe leis féin a dheineann sé saothar. Nuair a bhíonn sé ag féachaint i ndiaidh duine eili is ag féachaint an mór a bheith dá bharr aige a bhíonn sé.

Ach an té go mbíonn grásta Dé á stiúrú, is mó aige tairbhe na poiblíochta ná a thairbhé féin.

5. An té a leanann a nádúr féin, taithneann leis onóir fháil agus uraim.

An té go mbíonn grásta Dé á stiúrú, is do Dhia is maith leis a tabharfi an uile shaghas onóra agus an uile shaghas glóire.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar O Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a ceathair agus caogad ar leanamhaint.

6. Ní mah le fear an nádúra tar-
cuishní d'áil, ná droh veas.

An té, áfach, go míon grásda Dé á
shdiúrú, bíon áhas ar nuer a gheyn
shé masla le fulag a n-onóir d'ainim
Isa.

7. An fear atá do réir nádúra, is
mah lesh veh er a hueneas, gan a
chorp do huaha.

An té, áfach, a vion do raer ghrásda
Dé, ní féidir lesh fanuúint díovuín. Is
mah lesh veh ag obuir a góny.

8. An té atá do raer nádúra, tain-
ghean rody dára lesh, agus rody
breáha, agus is beog er rod sár, nú
rod garav.

Ach an té atá do raer ghrásda Dé,
is níhi gan órnáid a hainghean lesh,
níhi í-bhli. Ní vion an locht ige er
rod garav. Ní sgoran lesh shean-
iádach do chuir imí.

9. An té atá do raer nádúra, is
chun a tael sho a vion shé a fiachuint.
Cuirean sevirias sálta áhas er. Cuir-
can cailiúint a tevirish shin brón er.
Cuirean focuilín easonóra fearag er.

An té atá do raer ghrásda Dé is chun
na shryychda a vion shé a fiachuint.
Ní vion an veaun ige er nihiv sálta.
Ní cuirean cailiúint sevirish buert
er. Ní cuirean focal droh chayinti
lasa ferigi er. Tá a chuid sevirish go
lér, agus a chuid ouir áhish, huas ins
na flahish ige, san áit nách bál go
gaylfar iad.

6. Ní maith le fear an nádúra tar-
cuisne dh'fháil, ná droch mbeas.

An té, ámhthach, go mbíonn grásda
Dé á stiúrú, bíonn áthas air nuair
gheibheann sé masla le fulang i
n-onóir d'ainim Iosa.

7. An fear atá do réir nádúra, is
maith leis bheith ar a shuaimhneas,
gan a chorp do shuathadh.

An té, ámhthach, a bhíonn do réir
ghrásta Dé, ní féidir leis fanamhaint
díomhaoin. Is maith leis bheith ag
obair i gcómhnuí.

8. An té atá do réir nádúra, taitir-
neann rudaí daora leis, agus rudaí
breátha, agus is beag air rud saor, nó
rud garbh.

Ach an té atá do réir ghrásda Dé is
neithe gan órnáid a thaitimeann leis.
neithe ísle. Ní bhíonn aon locht aige
ar rod garbh. Ní sgoran leis sear-
éadach do chur uime.

9. An té atá do réir nádúra, is chun
an tsaoil seo a bhíonn sé ag iachaint.
Cuireann saibreas saolta áthas air.
Cuireann cailleamhaint an tsaibhris
sin brón air. Cuireann focailín eas-
onóra fearg air.

An té do réir ghrásda Dé, is chun
na síoruíochta a bhíonn sé ag feach-
aint. Ní bhíonn aon bheann aige ar
neithibh saolta. Ní cuireann cail-
leamhaint saibhris buairt air. Ní
cuirean focal droch chainte lasadh
feirge air. Tá a chuid saibhris go
léir, agus a chuid adbhair áthais,
thuas ins na flathais aige, san áit
nách baol go gcaillfar iad.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar O Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHACH LEABHAR.

Caibidil a ceathair agus caogad ar leanamhaint.

10. An té atá do raer nádúra bíon shé sauntach. Is fear lesh rod áil ná rod a húirt ueg. Is mah lesh a chuid féin a veg ige a ganas don tál.

Ach an té atá do raer ghrásda Dé bíon shé dea-chrych, fial. Ní víon shé lehlíshach. Sásyn beogán é. Tuigean shé gur fear brona ná glaca.

11. An té atá do raer nádúra bíon a ghreaun er nihiv cruhíhí; er a choluing féin; er blysh; er aer a tael.

Ach an té atá do raer ghrásda Dé bíon a ghreaun er Ghie agus er na suáilcív. Seachan shé nihí cruhíhí. Tugan shé cúl lesh a sál. Bíon gráin ige er ayinviantuiv na cola. Seachanan shé fánycht. Is nár lesh veh á hisbeáint féin os cóir duíni.

12. An té atá do raer nádúra, is sólás muar lesh veh os cóir duíni. Cuireann an ní shin áhas cry er.

Ach an té atá do raer ghrásda Dé, ishé Dia a hólás go lér. Is mó an t-áhas cry a ghein shé i Nie féin ins gach ní dár chruhig Die.

10. An té atá do réir nádúra bíonn sé sauntach. Is fear leis rud fháil ná rud a thabhairt uaidh. Is maith leis a chuid féin a bheith aige i gan fhios don tsaol.

Ach an té atá do réir ghrásda Dé bíonn sé deagh-chroidheach, fial. Ní bhíonn sé leithliseach. Sásuíonn beagán é. Tuigeann sé gur fear bronnadh ná glacadh.

11. An té atá do réir nádúra bíonn a ghreann ar neithibh cruthithe: a cholainn féin; ar bhaois; ar aer tsaol.

Ach an té atá do réir ghrásda Dé bíonn a ghreann ar Dhia agus ar na sobháilcív. Seachnann sé neith cruthithe. Tugann sé cúl leis an saol. Bíonn gráin aige ar ainbhiantaibh na cola. Seachnann sé fánúocht. Is nár leis bheith 'á thaisbeáint féin os cómhair daoine.

12. An té atá do réir nádúra, is sólás mór leis bheith os cómhair daoine. Cuireann an ní sin áhas croí air.

Ach an té atá do réir ghrásda Dé, is é Dia a shólás go léir. Is mó an t-áhas croí a gheibheann sé i nDia féin ná ins gach ní dár chruthuigh Dia.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIST.

(O'n aistriúchán a dheim an tAthair Peadar O Laogháire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR

(Caibidil a caogadh ar leanamhaint.)

13. An té ata do raer nádúra, is chun a hairtí féin agus chun fáilnís do féin a ghineann shé gairíod. Ní féidir lesh éngi a ghianav i n-aishí. Bion shé a brah er chohoram an ruda a ghineann shé d'ail har n-aish, nu bresh agus a chohoram, nu mola, nu foun égin. Agus bion airc er chun go n'aintí sim ana-mhuar da ghníohiv agus da hourbshidiv.

Ach an té ata do raer ghásda Dé, ní loirgeann shé éngi sáita. Ní iaran shé de luacht séhir ná de huarsadal as a ghea-éhireacha ach Dé féin. Níl de loirg ige er nihiv sáita ach sa ved gur fairíeuch nu gur ríachdanach iad chun na níhi shry do hrosínt.

14. An té ata do raer nádúra, is mab lesh móran dúmí muinteartha veh ige. Bion shé a myv as ueshleacht a ghini agus a hinsíir. Bion shé géalgháitri-teach le dúmí mura: plámásach le dúmí sevir. Molan shé a hays féin shaghas féin daoiné.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

11. An té ata do raer nádúra, is maith leis móran daoiné muinteartha bheith aige. Bion sé ag maoidheamh as uais-leacht a chine agus a shinsir. Bion sé géalgháitri-teach le daoiné móra: plámásach le daoiné saibhir. Molann sé a shroiseant.

AITRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an Athair Peadar O Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR

(Caibidil a caogadh ar leanamhaint.)

Ach an té atá do raer ghrásda Dé, ní vion móráil er mar gheall er líonvuiri a charad. Tugan shé grá dá nàuid, lesh. Ní ghinean shé myv as uesthleacht a chini ná a hinsbir, mara rod é gur vó a víorántacht ná a n-uesthleacht. Is fear lesh veh gealgháiriteach lesh a nuini mocht ná lesh a nuini sevir. Is fear lesh veh báigiúil le duini macánta ná le duini cóhdach; le locht fíringi is mah lesh veh go mñar, agus ní le locht fíl. Bfon shé a góny a spruca in víorán chun veh nís fíoránta agus chun veh cosúil le Mac Dé ins na suáilefv.

15. An té atá do raer nádúra an duini, bíon shé a ceshnav chó luah agus hagan easnav nú triubalóid er.

An té vion do raer ghrásda Dé, fuiligean shé bochtuineacht gan coravuesh.

16. An té atá do raer nádúra, úmpyn shé gahärod chuigi fén; er a hon fén a ghinean shé imireas agus aragóint.

Ach an té atá do raer ghrásda Dé, úmpyn shé gahärod chun Dé, mar gur ó (ihie do háinig gabärod er dusb. Ní her fén a vion bächas an vahasa ige, ná ní vion mór-is-fiú er. Ní ghinean shé avineas, ná ní chuirean shé a vrehúntas fén ruim vrehúntas duini eli. Ach ins gach brí agus ins gach tuishgint fagan shé é fén fé huil agus fé vreh Dé.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

Ach an té atá do réir ghrásta Dé, ní bhíonn móráil air mar gheall ar lonmhaire a charad. Tugann sé grá dá namhaid, leis. Ní dheineann sé mairdeamh as uaisleacht a chine ná a dhúisil, mara rud é gur mó a bhíorántacht ná a n-uaisleacht. Is fear leis bheith galgháiriteach leis an nduine mbocht, ná leis an nduine saibhir. Is fear leis bheith báidhiúil le duine macánta ná le duine cómhachtach; le lucht ffrinne is maith leis bheith go mór, agus ní le lucht fill. Bfonn sé i gcómhnuí ag spruceadh na bhfíoraon chun bheith níos fíoraonta agus chun bheith cosmhail le Mac Dé ins na sobhailcív.

15. An té atá do raer nádúra an duine, bíonn sé ag ceisneamb cómh luath agus thagann easnavh nó trioblóid air.

An té bhíonn do réir ghrásta Dé, fuiligeann sé bochtuineacht gan chorbhuais.

16. An té atá do réir nádúra, iompuíonn sé gach aon rud chuige féin; ar a shon féin a dheineann sé imreas agus aragóint.

Ach an té atá do réir ghrásta Dé, iompuíonn sé gach aon rud chun Dé, mar gur ó Dhia do tháinig gach aon rud ar dtúis. Ní hair féin a bhíonn buidhechhas aon mhaitheasa aige ná ní bhíonn mór-is-fiú air. Ní dheineann sé aighneas ná ní chuireann sé a bhreitheambantas féin roim bhreitheambantas daoine eile. Ach ins gach brí agus ins gach tuigint fágann sé é féin fé shúil agus fé bhreith Dé.

AITRIS AR CHRIOST.

(On aistriúchán a dhein an Áthair Peadar O Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR

Caibidil a ceathair agus caogad ar leanamhaint.

17. An té atá do raer nádúra, is maith lesh fis gach rúin a veh ige; gach shgiál nó d'aireachduint; veh a rayrc na nuni; veh a fiächuint er gahärod agus ag ésh-deacht le gabärod. Is maib lesh ahinii veh er, agus rody ghianav er chuma a chuirbach duini á vola agus a diänav úna ghe.

Ach an té atá do réir ghrásda Dé, ní víon an veaun ige er shgiálta nó ná er únuiv sél. Tuigean shé ná fuil ansan go lér ach tora ár sheana-nádúra atá clän, agus ná fuil éngí nó ná buan er a dalav so. Tuigean shé gur ceart don duini srian a chimeád le n-a huil agus le n-a heanguin, agus le gach dúil dá vuil ige; gur ceart do shglép agus mór-is-fiú do chur ueg; má ghinean shé rod a hihig mola, nú go nianfar úna ghé, gur ceart dò é chimeád i voläch fé úlycht; agus ins gach sórt ealyn tora égin tairifeach do lorag, go nuar nuar, onóir agus glóiri Dé. Ní hayil lesh veh a cräv guíhi er fén ná er éngí is lesh, ach is ayil lesh hächas a ghvail le Die mar gheaul er a hourhishdiv. ó shé Dia a hugan gabärod dúing, le grá ghúing.

18. Solas ó neav ishea grásda Dé. Tourhas fé leh ó Ghie ishea é. Ish é shiála na víorän é. Urycht er a meaha hyry ishea é. Ardyn shé an duini ó ghrá do nihiv säлта veh ige chun grá veh ige do nihiv shryy. Dinean shé duini spridálta den duine chlän.

Imi sbis. dá véd a dintear nádúr an duini do chly agus do chur fé chosh ishea is líonvuiri do hagan grásda Dé ishdeach a gry an duini, agus ishea is mó a dintear. le teacht an ghrásda san, a n-ay an lae, an duini do cheóla er leas a anama agus é chur a gosúlacht le Dic.

(Caibidil a cúig agus caogad an tseachtain seo chughainn.)

17. An té atá do réir nádúra, is maith leis fios gach rúin a bheith aige; gach sgéal nua d'aireachtaint: bheith i radharc na ndaoine; bheith af féachaint ar gach aon rud agus ag éisteacht le gach aon rud. Is maith leis aithne bheith ar, agus rudaí dheanamh ar chuma a chur-fadh daoine á mboladh agus ag déanamh iongna dhe.

Ach an té atá do réir ghrásda Dé, ní bhíonn aon bheann aige ar sgealta nua ná ar iongnaibh saoghail. Tuigean sé ná fuil ansan go léir ach toradh ar seana-nádúra atá claon, agus ná fuil aon ní nua ná buan ar an dtalamh so. Tuigean sé gur ceart don duine srian a chimeád le n-a shuil agus le n-a theangain agus le gach dúil dá bhfuil aige; gur ceart do sglép agus mór-is-fiú do chur uaidh; má dheineann sé i rd a thuillidh mola, nó go ndéanfar iongna dhe, gur ceart do é chimeád i bhfolach fé úmb-lúiocht; agus ins gach sórd ealadban toradh égin thairbheach do lorg, go mor mór, onóir agus glóire Dé. Ní h-áil leis bheith ag craobhscaoileadh air féin ná ar aon ní is leis, ach is áil leis buidheachas a ghabháil le Dia mar gheall ar a thabharthaistibh, ó 's é Dia a thugann gach aon rud dúinn, le grá dhúinn.

18. Solus ó neamb isea grásda Dé. Tabharthas fé leith ó Dhia isea é. Is é séala na bhfioraon é. Uraiocht ar an ambeatha shíoruí isea é. Arduinn sé an duine ó ghrá do neithibh säolta bheith aige chun grá bheith aige do neithibh síoruí. Deineann sé duine spioradálta den duine chlaon.

Uime sin, dá mbéid a deintear nádúr an duine do chlaoi agus do chur fé chois isea is líonmhaire do thagann grásda Dé isteach i gcoí an duine, agus isea is mó a deintear, le teacht an ghrásda san, i n-aghaidh an lae, ar duine do sheóladh ar leas a anama agus é chur i gcosamb-lacht le Dia.

AITRIS AR CHRIST.

(O'n aistriúchán a dheim an Athair Peadar O Laoghaire ar an

"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR

Caibidil a cúig agus cagad.

Tá nádúr an duine claon agus is é grásta

Dé an leighneas.

1. An Seirbhiséach:—A Thighearna Dia,

do chrutbhuis mise chun do chosamh-
lachta agus chun t'iomháighe fein. Tabh-
air dom an grásta so a deirir, ata chomh
mór, agus ata chomh riachtanach chun
mo shlanuithe; ionas go bhfeadain an
lámh nachtar thail ar an ndroch nádúr
so ata am' tharraing chun an pheaca
agus chun ífrinn.

Oir mothuighim am' cholainn dlí an
pheaca agus é ag cur i gcoimhíbh dlí
m'aigne, agus am' tharraig ar naise chun
géilleadh don pheaca ar a lan síne. Ní
théadadh seasamh i n-agbaidh mo droch
mhian mura ndéinidh do ghrásta to
naomhtha-sa cabhrú liom istigh am' chroí,
ar lasadh.

2. Ní mór dhom do ghrásta-sa dh'thail.
agus é dh'thail go thuirseach, nó ní
bhúadhfad ar an nádúr sa. ata claon
riamh don oic, ó n-a óige. Oir do dheim
an chéad duine, Adam, an peaca, agus do
loit an peaca san ar nádúr, agus do
shrois an lot san an chine daona go leir.
Tá gádh anois le'd' ghrásta-sa i dtreo
go gcuirfi an nádúr a dheinis-se, agus a
bhi go maith agus go tiringeach, i n-inéad
an nádúra do do loiteag, agus ata claon don oic
an aid a tagtar le fein é.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

Caibidil a cúig agus cagad.

Tá nádúr an duine claon agus ish é grásta

Dé an leis.

1. An Sherivíséach:—A Hiarna Dia, do

chruish mishi chun do chostlachda agus
chun t'iova fen. Tuir dom an grásta so
a deir, ata cho muar, agus ata cho
ryachdanach chun mo hlanuithi; ionas go
viatuing an lav nachdur ail er an nroíh
nádúr so ata am' harac chun an feaca
agus chun ífring.

Oir mohim am' choiung dlí an feaca,
agus é a cur a guingiv dlí v'aigni, agus
am' harac er naisch chun geli don feaca
ar a lan shliti. Ní iatad sheasav a n-ay
mo ghróh mhian mara níng do ghrásta
ro náfa-sa couru lium ishdig am' chry,
er lasa.

2. Ní mór om do ghrásta-sa ail, agus
é ail go thuirshach, nu ní vuabad er an
nádúr so, ata claon ryav don oic, ó n-a
oigi. Oir do ghin an chiad duini, Adam
an peaca, agus do loit an peaca san ar
nádúr, agus do brosh an lot san an chini
dána go léir.
Tá ga inish led' ghrásta-sa i dtreo go
guirfi an nádúr a ghinish-shi, agus a vi
go mah agus go tiringeach, i n-inéad an
ndúra so do loiteag, agus ata claon don oic
an aid a tagtar le fein é.

AITRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tA thair Peadar O Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR

Caibidil a cúig agus cagad ar leanamhaint.

Oir, an neart beag suarach d'an aun a
nieg an loit, níl aun ach mar a véach
spré veog hini fé luebrig.

Ish í ár gial dāna an spré veog san,
agus tá shí múchda a noiliv cheó, bíoch
go duigean shí an deifríocht atá idir ole
agus mah, agus idir íor agus briāg.
Tuigean shí an deifríocht, ach níl shé
d'acfuing inti beart a ghiānav do raer a
tuishgeana, toisc gan solas iomlán ná
firingi veh ici, ná cumas ceart er a mian
iēn.

3. Imi shin, a Hiarna Die, ishea do
hainghean do ghlí-shí ie m' chry, mar go
vuil is agam an rod a órdyn Tú do veh
chun mahasa agus chun cirt agus chun
náfachda, agus go ner shé ling stāna ón
ole agus ón beaca.

Ach dinim, sa choluing sho, raer a
feaca, mar is mó a ghélim dos na clāntuiv
ná do m' chial.

Imi shin, tuigim toil don vah tapuig go
leór, agus ansan ní bagau lium an' vah
do ghiānav.

Dá ghruim shin cuirim róm mórán nihi
fóna ghiānav, agus, toisc grásda veh a
n-easnav oram agus gan é a courú lium,
is beog an rod a chuirean cose lium, agus
taraigim shiar.

Shiné fé neara ghom, bíoch go duigim
shlí na fforāntachda agus go vicim go
dian vah cad is ceart dom a ghānav, go
ngélim don nádúr chlān so agus ná
dinim an gniov fóna.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

Oir, an neart beag suarach a dh' fhan
ano i ndiaidh an loit, níl ann ach mar
a bheadh spré bheag theine fé luaithrigh.

Is í ár gial daona an spré bheag san,
agus tá sí múchta i ndoilibh cheó, bíodh
go dtuigean sí an deifríocht atá idir ole
agus maith, agus idir fhíor agus bréag.
Tuigean sí an deifríocht, ach níl sé
d'acfuina inti beart a dhéanamh do réir
a tuisgiona, toisc gan solus iomlán na
fírinne bheith aice, ná cumas ceart ar a
mian féin.

3. Uime sin, a Thighearna Dia, isea do
thaitheann do dhlí-se le m' chroí, mar
go bhfuil 'fhios agam an rud a dh'ór-
duíonn Tú bheith chun maitheasa agus
chun cirt agus chun naomhthachta, agus
go ndeir sé linn staonadh ón ole agus ón
bpeaca.

Ach deinim, sa cholainn seo, réir an
pheaca, mar is mó a ghélim dos na
claontaibh ná do m' chiall.

Uime sin, tugaim toil don mhaith
tapaidd go leór, agus ansan ní thagann
liom an mhaith do dhéanamh.

Dá dhruim sin cuirim rómham mórán
neithe fóghanta dhéanamh, agus, toisc
grásta bheith i n-easnav orm agus gan
é ag cabhrú liom, is beag an rud a
chuireann cose liom, agus tarraingim siar.

Siné fé ndeara dhom, bíodh go dtuigim
slí na fíoraontachta agus go bhfeicim go
dian mhaith cad is ceart dom a dhéanamh,
go ngéillim don nádúr chlaon so agus ná
deinim an gníomh fóghanta.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúcháin a dhein an tAthair Peadar O Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a cúig agus caogad ar leanamhaint.

4. O, nách muar atá do ghrásda i n-asnav oram, a Hiarna, chun éngi fóna do hosanú, agus ansan chun leanúint er, agus ansan chun é chur chun cíng?

(Gan do ghrásda ní féidir dom ärod a ghiänav. Ionat-sa, agus le cúnav do ghrásda, is féidir dom gahärod a ghiünav.

O, is úntach an rod grásda Dé! Gan é ní féidir luacht séhir a hileav. Gan é nil än-tairifi a n-än dea-hréh eili.

Gan grásda Dé, a Hiarna, is neav-ní ad' láhir-shi ealyäna, is neavní seriveas, is neavní áileacht pearsan, is neavní neart, is neavní éirim aigini, is neavní ueshleacht cayinti.

Táid na tourhishdí shin ig ole is mah, do raer nádúra. Níl grásda, shé shin grá Dé, ach ig an víorän. Ishé shiäla na beaha shyry é er a víiorän.

Tá grásda Dé chó fíor-uasal san gur suarach le rá, gan é, cócht chun mírúilti ghiänav, nú tairigireachdy, nú ään tays eli ärd tréhi dá ueshleacht.

Ní hé shin féin, ach credeav agus dóchas agus na suailecí eli, ní tainingheavach iad ad' láhir-shi gan grá agus grásda Dé.

4. O, nách mór atá do ghrásta i n-easnamh orm, a Thighearna, chun aon ní fóna do thosnú, agus ansan chun leanúint air, agus ansan chun é chur chun cinn.

Gan do ghrásta ní féidir dom aon rud a dhéanamh. Ionat-sa, agus le congnamh do ghrásta, is féidir dom gach aon rud a dhéanamh.

O, is iongantach an rud grásta Dé! Gan é ní féidir luacht saothair a thuilleamh. Gan é nil aon tairbhe i n-aon deagh-thréith eile.

Gan grásta Dé, a Thighearna, is neamhni ad' láthair-se ealadhna, is neamhni saibhreas, is neamhni áil-neacht pearsan, is neamhni neart, is neamhni éirim aigne, is neamh uaisleacht cainte.

Táid na tabharaisti sin ag ole a's maith, do réir nádúra. Nil grásta, sé sin grá Dé, ach ag an bhfíoraon. Is é séala na beatha síorui é ar an bhfíoraon.

Tá grásta Dé chómh fíor-uasal san gur suarach le rádh, gan é, cómhacht chun mírbhuilti dhéanamh, nó targaireachtaí nó aon tsaghas eile ärd tréithe dá uaisleacht.

Ní hé sin féin, ach creideamh agus dóchas agus na sobhailcí eile, ní tairbhe-neamhach iad ad' láthair -se gan grá agus grásta Dé.

(Tuille an tseachtain seo chughainn).

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúcháin a dhein an t-Athair Peadar O Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a cúig agus caogad ar leanmhaint.

5. O, a ghrásda Dé, is shiánvar an ní thu! Tugan Tú seivreas na suáilcí don duinni atá bocht sa sprid; agus an té atá fíor-úil tugan Tú tourhishdí muara ghú.

Tair agus túirling oram-sa. Lión me go luah de d'hólás. Buin an tuirshi dem' chry agus an tart de m'aigini, sar a dráchuid shiad orm.

Aicim ort a Hiarna, do ghrásda húirt dom. Má ayim do ghrásda ní beog dom é, bíoch ná túrfí ghom éngí eli des na nihiv a hainghean le nádúr an duini.

Má hagan cahana agus mórán triubol-óidí orm, ní veg eagala ruiv an droh ní oram an aid a veg do ghrásda-sa agam.

Túrhig do ghrásda neart dom, agus cóirli, agus cúnáv.

Is tresli do ghrásda-sa ná mo náuid go léir. Is eagany é ná lucht eagana an dóuin go léir.

6. Múinean shé an iringi. Teagasgan shé ryaltacht. Tugan shé solas don chry. Bogan shé turishi. Cuirean shé buert chun shúil. Tógan shé eagla de ghuiini. Cohyn sé cráifeacht. Tugan shé sólás le shili deór.

Cad tá ionam, gan grásda Dé, ach aymad críon, ach smala gan tairifi, le cahav amach?

Bíodh do ghrásda, dá vrí shin, a Hiarna, róm agus am' ghieg, am' chimeád a góny tuguíhi do ghea-oibi-reachuív, trí t'En-Vav Isa Críost. Amen.

5. O, a ghrásda Dé, is seanmhar an ní thu! Tugan Tú saibhreas na sobh-áilcí don duine atá bocht sa spioraid; agus an t-é atá fíor-úimhal tugan Tú tabbarthaistí móra dho.

Tar agus túirling orin-sa. Lión me go luath ded' shólás. Bain an tuirse dem' chroí agus an tart m'aigne, sar a dtraochaid siad mé.

Aithechim ort, a Thighearna, do ghrásda thabhairt dom. Má fhaighim do ghrásda-sa ní beag dom é, bíodh ná tabbarfí dhom aon ní eile des na neith-ibh a thaithneann le nádúr an duine.

Má thagann cathana agus mórán trioblóidí orm, ní bheidh eagla roimh aon droch ní orm an fhaid a bheidh do ghrásda-sa agam.

Tabharfaidh do ghrásda neart dom, agus cómhairle, agus congnamh.

Is treise do ghrásda-sa ná mo namhail go léir. Is eagnaí é ná lucht eagna an domhain go léir.

6. Múineann sé an fhirinne. Teagasgan sé rialtacht. Tugann cé solus don chroí. Bogan sé tuirse. Tógann sé buairt chun siúbhail. Tógann sé eagla de dhuine. Cothuionn sé cráibhtheacht. Tugann sé sólás le sile deór.

Cad tá ionam, gan grásda Dé, ach adhmad críon, ach smala gan taibbe, le caitheamh amach?

Bíodh do ghrásda, dá bhrí sin, a Thighearna, rómham agus am' dhaigh, am' chimeád i gcomhnuí tugtha do dheagh-oibreachaibh, tré t' Aon-Mhac Iosa Críost. Amen.

(Caibidil a sé agus caogad an tseachtain seo chughainn).

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar O Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a shé agus cágad.

Is ceart dúing shing fén do hiána, agus ahirish a ghiánav er Chríost tríd a grosh.

1. An Tiarna.—A vic, an méd a iatuir dol amach asat fén ishea iatuir teacht ishdeach ionam-sa.

Bíon sueneas aigini lashdig ig an té ná cuirean a ghúil a n-árod atá lasmuh ghé. Er a guma giána, an té do hrégean é fén, lashdig a n-a aigini, dlúitear le Dia é.

Teasdyn uem go voulumófa conas tu fén do hrégean er fad er son mo hoili-shi, gan cur a guangiv, gan chishnav.

Lean Mishi. Is Me an tlí; is Me an íringi; is Me an veaba. Gan an tlí ní féidir dol. Gan an íringi ní fachtar eolas. Gan an veaba ní bítear beó.

Is Mishi an tlí atá le gváil agat. Is Me an íringi atá le crediúint agat. Is Me an veaba le n-ar ceart duit súil a veh agat.

Is Mishi an tlí ná sárófar. Is Me an íringi ná briagnófar. Is Me an veaba ná críochnófar.

Is Mishi an tlí atá fíor-ghíreach. Is Me an íringi atá aish ciún gach fíringi. Is Me an íor-veaba, an veaba hianvar, an veaba hyy.

Má anan tú er mo hli-shi gheóir eolas er a víringi, agus diánbig an íringi hu uasguilt, agus tiuchuir chun na beaba shyy.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

Caibidil a sé agus caogad.

Is ceart dúinn sinn féin do sheanadh, agus aithris a dheanamh ar Chríost tríd an gcrois.

1. An Tighearna.—A mhic, an méid a dh'fhéadfair dul amach asat féin iseadh fhéadfair teacht isteach ionam-sa.

Bíonn suaimneas aigne laistigh ag an té ná cuireann a dhúil i n-aon rud atá lasmuich dhe. Ar an gcuma gcéadna, an té do thréigeann é féin, laistigh i n-a aigne, dlúithtear le Dia é.

Teastuionn uaim go bhfoghlumóchthá conus tu féin do thréigean ar fad ar son mo thoilse-sc, gan cur i gciunnibh, gan cheisneamh.

Lean Mise. Is Me an tslí; is Me an fhírinne; is Me an bheatha. Gan an tslí ní féidir dul. Gan an fhírinne ní fachtar eolus. Gan an bheatha ní bítear beó. Is

Is Mise an tsl atá le gabháil agat. Is Me an fhírinne atá le creideamhaint agat. Is Me an bheatha le n-ar ceart duit súil a bheith agat.

Is Mise an tslí ná sáróchthar. Is Me an an fhírinne ná bréagnóchthar. Is Me an bheatha ná críochnóchthar.

Is Mise an tslí atá fíor-dhíreach. Is Me an fhírinne atá os ciunn gach fírinne. Is Me an fhíor-bheatha, an bheatha sheánmbar, an bheatha shíoruí.

Má fhanann tú ar mo shlí-se gheóbhair eolus ar an bhfírinne, agus déanfaidh an fhírinne thu dh'fhuasgailt, agus tiocfair chun na beatha síoruí.

ATHRIS AR CHRIST.

(O'n aistriúchán a dheim an t-Athair Peadar O Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a sé agus caogad ar leanamhaint.)

2. Mas mah leat teacht ishdéach chun

na beaha, cimead na h-aiheanta. Mas mah leat colas er a viringi veh

agat, cred Mishi. Mas mah leat veh at' ioran a gear, diol

a vail agat. Mas mah leat veh ad' gheshgubal

agam-sa, treg tu fen. Mas mah leat beaha an tvinish a veh

agat, na biogh beann agat er a meaha so.

Mas mah leat veh go hard er neav,

alug tu fen er a sal so. Mas mah leat na vlahas

am' ochuir-shi, ionpuit an chros mar an

lium. (Oir ni vayn engi colas er hit an tvinish

agus an toluish, ach sherivishig na crosli.

3. An Sherivishach.—A Hiarna Isa, os

cungg e do hi-shi agus go vail droh veas

ig an sal er, tuir do-sa go leahad do hi

te groh veas a tael, mar an leat.

Oir nil an sherivishach nis mo na a

hiarna, na nil an deshgubal nis irdi na

a vashdir. (Oir muis do herivishach tairi de d'

veaha do le, mar is ad' veaha-sa ata mo

hianu, agus fior-veamahacht, le fail.

Fm ni a lem, nu arod a chloshim, las-

muh de d' veaha-sa, ni hugan she solas

na sasamh aigini ghom.

(Tuille an tescachtain seo chugainn.)

na beatha, cimead na haithcanta. Mas mah leat colas ar an bhfirinne

bheith agat, creid Mise. Mas mah leat bheith at' fuironn i

gear, diol a bhfuil agat. Mas mah leat bheith ad' dheisgiobul

agam-sa, treg tu fen. Mas mah leat beaha an aobhnis a

bheith agat, na biogh beann agat ar an

mbeatha so. Mas mah leat bheith: go hard ar

neamh, umhuigh thu fein ar an saol so.

Mas mah leat bheith i righeacht na

bhlatas am' thochair-se, ionchar an

chros mar aon liom. Oir ni bhfagann einne colas ar shli an

aobhnis agus an tsoluis, ach seirbhiseig

na croise. 3. An Seirbhiseach.—A Thizhearna Iosa,

os cumhang e do shi-se agus go bhfuil

droch mheas ag an saol air, tabhair

domh-sa go leantad do shli te droch

mheas an tsaoil, mar aon leat.

Oir nil an seirbhiseach nis mo na a

thighearna, na nil an deisgiobul nis

aoirde na a mhaistir. (Oir ndéinidh do sheirbhiseach tairi de

d' bheatha do leighadh, mar is ad'

bheatha-sa ata mo shlanu, agus fior-

bheanneathacht, le fail. An ni a leighim, no aon rud a chloshim,

lasmuich de d' bheatha-sa, ni thugam se

solas na sasamh aigine dhom.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar O Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a sé agus caogad ar leanamhaint.)

4. An Tiarna.—A vic, ós eól doít na níhí shin, agus gur lésh iad go lér, beg an sghial go mah agat ach iad do chó-líona.

An té go vuil v'aiheanta-sa ige agus do chimeádan iad, ishé a huan grá ghom; agus túrhad-sa grá ghò-san, agus tiseánhad Me fén dò, agus cuirhad 'na hí é am' aici fén a ryacht v'Ahar.

5. An Sherivíshach.—A Hiarna Isa, go nintear mar atá ráiti, geaulta, agat, agus go daguig lium-sa san do hilav.

Tá an chros glacuihí agam; tá shí glacuihí as do láiv fén agam. Umparód í. Umparód go bás í, fé mar atá curha agat oram.

Cros ishea, le fíringi, beaha an vanuig ónta, ach is cros í a cheólan go flahas Dé.

Tá tosnuihí. Ní ceart tarac shiar feasda, ná eirí as an obuír.

6. 'Fiànúig, a vráhrí! 'Fémísh er ayig le cosh a chéili. Beg Isa i n-éneacht ling.

Er son Isa ishea ghlacamuir an chros so. Leanimísh dì er son Isa.

Túrha Shé gahán chúnnav dúing, mar ishé ár dyslach é agus ár dreory.

Fiach; tá ár Rí róing amach, agus troiti shé ár nàuid dúing.

Leanimísh é go fearúil. Ná bíoch eagal er éngi. Bimísh olav er vás d'áil sa chah. Ná cuirimísh san de vasla er ár nglóiri go delhimísh ón grosh.

(Caibidil a seacht agus caogad an tseachtain seo chughainn.)

4. An 'Tighearna.—A mbic, ós eól duit na neithe sin, agus gur léighis iad go léir, beidh an sgeal go maith agat ach iad do chóinhlíona.

An té go bhfuil m'aitheanta-sa aige agus do chimeádann iad, is é a thugann grá dhom; agus tabharfad-sa grá dho-san, agus taisbeánfad Me fén do, agus cuirfead 'na shuí é am' aice féin i righeacht m' Athar.

5. An Seirbhíseach.—A Thighearna Iosa, go ndaintear mar atá ráidhte, geallta, agat, agus go dtagaídh liom-sa san do thuilleamh.

Tá an chros glacaithe agam; tá glacaithe as do láimh féin agam. Ioncharód í. Ioncharód go bás í, fé mar atá curtha agat orm.

Cros isea, le fírinne, beatha an mhanaigh fhónta, ach is cros í a sheólan go flathas Dé.

Tá tosnuithe. Ní ceart tarrang siar feasta, ná eiríge as an obair.

6. 'Téanaig, a bhráithre! 'Féighmís ar aghaidh le cois a chéile. Beidh Iosa i n-éineacht linn.

Ar son Iosa isea ghlacamair an chros so. Leanaimís di ar son Iosa.

Tabharfaidh Sé gach aon chongnamh dúinn, mar isé ár dtaoiseach é agus ar dtreórúí.

Féach; tá ár Rí rómhainn amach, agus troidfidh sé ár nambaid dúinn.

Leanaimís é go fearamhail. Ná bíodh eagal ar éinne. Bimís ollamh ar bhás d'fháil sa chath. Ná cuirimís san do mhasla ar ár nglóire go dteithimís ón gcrois.

(Caibidil a seachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar O Laoghaire ar an

"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a shacht agus cágad.

Ní ceart do ghuini ceann fé ró vuar a
veh er má reáinion dó rod éigin as an

shli do ghianav.

1. An Uiarra.—A vic, is mó agam-sa
an oyingi agat an úlycht nuer a vion
triabaloid er ghuni, ná móran cráif-
achda agus sólas nuer a vion gabárod er
a hoil ige.

(ad is gá dhoit vel ché nuar tri na
chéi nuar gheanl er ocal veog a durrag
ad' chuingiv?)
Da méach she níba ró, níor cheart doít
leoguint do buert a ghianav doít.

Sguil hort é. Ní hé an chad ocal é a
durrag ad' chuingiv, ná ní focal é ná
durrag ríav ruinish sho ad' chuingiv,
mar ní hé an focal gheirineach é a diar-
tar ad' chuingiv, ná vairean tú avad.

Is fear cróga go mah hu an aid ná
tagam engi ad' chuingiv. Is cóirleach
mah hu, agus is mah an sás mishing a
chur er ghuniiv eli hu le d' chayingt. Ach
nuer a hagam an triabaloid chun do
ghoruis féin go loban, ní anan cial ná
mishneach agat.

Tuir fé neara an luigi a hagam ort
nuer a vion níhi a gvail ad' chuingiv,
agus gan ionta ach níhi suaracha go fíor
vion san áluig, nuer a laguid níhi den
tórd san crosda ort.

Caibidil a seacht agus caogad.

Ní ceart do dhuine ceann fé ró mhór a
bheith air má ráinionn do rud éigin
as an sli a dhéanamh.

1. An Tighearna.—A mhic, is mó agam-
sa an thoidne agus an ámhluocht nuar
a bhíonn triabaloid ar dhuine, ná móran
cráibhtheachta agus sólais nuar a bhíonn
gach aon rud ar a thoil aige.
Cad is gá dhuít bheith chomh nórté
na chéile nuar gheall ar fhocal bheag a
dubhradh ad' choinnibh?

Da mbéadh sé níba mhó, níor cheart
duít leigint do nuairt a dhéanamh duit.
Sgaoil thort é. Ní hé an chad fhocal
é a dubhradh ad' choinnibh, ná ní focal
é ná dubhradh riamh roinis seo ad'
choinnibh, mar ní hé an focal dheirneach
é a déarfad ad' choinnibh, ná mhaireann
tú abhfad.

Is fear crótha go maith thú an thaid
ná tagam aon ní ad' choinnibh. Is
cómhairleach maith thú, agus is maith an
sás misingh a chur ar dhaoinibh eile thú
le d' chaint. Ach nuair a thagam an
triabaloid chun do dhorais féin go h-obann,
ní thianam cial ná mishneach agat.

Tabhair fé ndeara an laige a thagam
ort nuair a bhíonn neithe ag gabháil ad'
choinnibh, agus gan ionta ach neithe
suaracha go fíor mhíne. Is ar mhaithé
le t' anam, ámhthach, a bhíonn san
amhlaidh, nuair a thagaid neithe den
tsórd san crosda ort.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhéan an t-Athair Peadar O'Laoghaire ar an

"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a seacht agus caogad ar leanamhaint.)

2. Ach cuir as do chroí é, chomh maith
 agus d'fhéadair é, agus má ghoill sé ort
 ná leig do thu threasgart ar tad, ná
 greim a chimead ort abhfad.
 Fuiling é, le foirdine, an chuid is luatha
 dhe, mura féidir leat é thuladh le
 h-áthas.

Bíodh ná fáthneamh sé leat, agus go
 mothúim tu t'fhéarg ag cirghe na
 choinnibh, cimead an tsian leat féin,
 agus ná leig amach as do bheal aon
 thocal a bheadh ná thruig peaca do
 dháoinibh laga.

Ní fada go raghaidh fáine chun
 suaimhnis. Ansan tiocfaidh grásta Dé
 chughat, agus beidh áthas ort i n-inéal
 an channcair.
 Fáim-se agat fós, adeir an Tighearna,
 agus fáim ollamh ar chabhair leat níos
 mó ná mar ba rghnáth, ach mainighim a
 bheith agat asam, agus gladhach orm go
 cráibhteach.

Bí níos fadardhnaí, agus cuir thu féin
 i dtreo chun tuille dh'fhulang,
 Níl gach aon rud cailte más minic
 trioblóid ort, ná cath mí-chyásach,
 Ní Dia hu, ach dúinn, Ní b-aingeal
 tu, ach fuil agus féoil.

2. Ach cuir as do chroí é, chomh maith agus
 d'fhéadair é, agus má ghoill sé ort ná leig
 do hu hreasgart ar tad, ná greim a
 chimead ort avad.
 Fuiling é, le foirdine, an chuid is lu ghe,
 mura féidir leat é ulag le h-áthas.

Bíodh ná fáthneamh sé leat, agus go
 mothúim tu t'fhéarg ag cirghe na
 choinnibh, cimead an tsian leat féin,
 agus ná leig amach as do bheal na
 thraig peaca do ghuimiv laga.

Ní fada go ravis fáigini chun suenish,
 Ansan tinguig grásta Dé chut, agus bog
 áthas ort i n-inéal an channcair.
 Fáim-shi agat fós, adeir an Tiarna, agus
 fáim olav ar chourú leat níos mó ná mar
 ba ghnáth, ach muintin a vch agat asam,
 agus glách oram go cráiteach.

Bí nis fadarayny, agus cuir hu féin i
 dreó chun tuili ulag,
 Níl gabharod cayilti más minic trinba-
 loid ort, ná cab mí-chyásach,
 Ní Dia hu, ach dúinn, Ní b-aingeal tu,
 ach fuil agus féoil.

(Tuille an tséachtain seo chugham.)

AITHRIS AR CHRIST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar O Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a seacht agus caogad ar leanamhaint.)

(Caibidil a hocht agus caogad an tseachtain seo chugainn).

Conus iadfa-sa leannúint ar an sdaid aváin
 fíorantachda, rod nár iad na h-aingil a
 ghianav ins na fláish, rod nár iad an
 chad duiú ghianav a ngáirdín Paráish?
 Is Mishi hógan suas lucht dubróin, agus
 do hávátan iad; agus is Me harúigean chun
 mo ghíachda féin an vúintir a hígean agus
 dádvyn a lagáchar féin.
 1. An Sheivíshach—O, a Hiarra, mola
 le d' vrahár, Is mishi le m' bíal do
 vrahár ná mil' na críahar.
 (ad a ghianúing a lár mo hriubalóidí
 mvara, agus a lár mo chrúatáin, mvara
 méach an neart a hogan do vrahara
 beanúthi ghom?
 Más rud é go rúthig lium tívneas na
 vlahas do hroshint i neri bára, nách cuma
 cad iad na triubalóidí a veg tuilci agam,
 ná cad é an cruatan a veg curtha ghom
 agam?
 Tuir bás náfa ghom, agus sár-vrehanas
 hant.
 (úinig oram, a Ghie, agus shúinúig me
 sa tli chóir chun do riachta, Amen.
 Conus théadfa-sa leannamhaint ar aon
 staid amháin tíoraontachta, rud nár théad
 na h-aingil a dháanamh ins na fláthais,
 rud nár théad an chad duiú dhéanamh
 i ngáirdín Paráthais?
 Is Mise thógann suas lucht dubróin,
 agus do shábhálann iad; agus is Me
 tharúingean chun mo dhíachta féin an
 mhúintir a thúigean agus dádmhúionn
 a lagáchar féin.
 1. An Seirbhíseach—O, a Thighearna,
 moladh le d' briathar, Is mise le m,
 béal do bhriathar ná mil' na críathar,
 (ad a dhéantáin i lár mo thrioblóidí
 móra, agus i lár mo chrúatáin, mura
 méadh an neart a thugann do bhriathra
 beanúithe dhom?
 Más rud é go rúthfidh liom aóibhneas
 na bhfláthas do shroisint i ndeire bára,
 nách cuma iad na trioblóidí a bheidh
 bheidh curtha dhom agam?
 Tabhair bás naomhtha dhom, agus saor-
 bheithéamhantas thall.
 (úinig oram, a Dhia, agus síúinúig
 me sa tsi chóir chun do ríghíachta, Amen.

AITHRIS AR CHRIST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar O'Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a hOcht is Caogad.

Ní ceart bheith ag iniúchadh ar neithibh ata ró árd, ná ar bhreitheamhantaisibh diamhara Dé.

1. A mhic, seachain argóint ar neithibh doimhe, agus ar bhreithibh diamhara Dé: cad 'na thaobh go bhágtar dúine ar a leithéid seo de chuma, agus go n-árdúigtear dúine eile chómh hard; no cad 'na thaobh go gceartar pionós chómh mór ar dúine agus go dtúgtar tabharthaisti chómh mór do dhúine eile.

Táid na neithe sin as gionn tuisgiona aon an dúine. Níl ar chumas aon aigne dúine bhreitheamhantas Dé do mheas, ná do phé. Da bhí sin, nuair a chuirfidh an namhaid neithe den tsórd san os do chomhair, nó nuair a chuirfidh daoine chuirfidh dúine fíarfhácha ceshdeana den tsórd san chúl, táir-shi focal an aig mar fíarfhítheacha ceistearna den tsórd san chughat, tabhair-se focal an fháidh mar fheagra ortha: Táir-se ceart a Thighearna, agus tá do breith coir.

Agnus arís: Táid bhreitheamhantaisi an Tighearna fíor: fíortar iad ionnta féin. Tagla is ceart do dhúine bheith aige roimh mo bhreith-se i n-inead bheith gha sgrádu, mar níl ar chumas aigne an dúine mo bhreith do thuigsint.

(Tuille an tseachtain seo chughainn).

Caibidil a hOcht is Cáogad.

Ní ceart veh ag iniúcha ar nihiv ata ró árd, ná ar vrehúntuivshiv diavare Dé.

1. A vic, shachúin aragóint er nihiv doingí, agus ar vrehiv diavara Dé: canahav go vagtar dúine er a líbed sho de chuma, agus go n-árdúigtear dúine eli chó hard; ná canahav go gúirtear pionós chó nuar er ghúini agus go dtúgtar tourhishidí chó nuar do ghúini eli.

Táid na nihiv shin ais cium tuishgearna an dúine. Níl er chumas an aigini dúine bhreúntas Dé do veas, ná do fé. Da vri shin, nuar a chuirhig an náid nihiv den tsórd san os do chóir, nu nuar a chuirhig dúine fíarfhácha ceshdeana den tsórd san chúl, táir-shi focal an aig mar fheagra ortha: Táir-shi ceart, a Hiarna, agus tá do vreh coir.

Agnus irish: Táid bhreúntuivshiv an Tiarna fíor: fíortar iad ionnta féin. Tagla is ceart do ghúini veh íge ruim mo vreh-shi i n-inead veh a sgrádu, mar níl er chumas aigini an dúine mo vreh do thuigsint.

AITHRIS AR CHRIST.

(O'n aistriúchán a dheim an t-Athair Peadar O Laoghaire ar an

“Imitatio Christi.”)

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a hocht agus caogad ar leanamhaint (Book Three—Chapter 58 continued).

2. Agus ná bí a fiathy agus a dis-
poireacht a dáv luacht séhir na n-av,
naomh, féachaint ca aca is beannaithe na
chéile, nó cé aca is aoirde ata ins na
fiathais.

Tagan aigineas agus pleidh gan tairbhé
go minic a neithe den tsord san, agus
cuthuighid siad nabhar agus mór-is-tiu,
Ansan eirionn formad agus acharan; dume,
go ceann-ard, ag tabhairt na craobhe don
naomh so, agus duine eile a thabhairt
don naomh eile úd.

Ní haon tairbhé bheith ag tairbhé ar
reithibh den tsord san. Ní baoghal go
dtairbhéann a leithéid leis na naomh. A
mhairt isea dheineann sé. Mar ní Dia
aigineis Míse, ach Dia síochána. Agus ní
h-í maoidheamh a' duine féin a gheibh-
tear an tsíocháin sin, ach i bhfiar-
umhlíocht.

3. Tá daoine ann agus bíonn greann sa
mbreis aca ar naomh seachas naomh eile,
bhíonn sa ghreann san.
Is Míse chruithig na nuiv go léir; is Me
is Me thug grásta Dé dhóibh; is Me thug
na vlahas dóiv.

2. Agus ná bí a fiathy agus a dis-
poireacht a dáv luacht séhir na n-av,
naomh, féachaint ca aca is beannaithe na
chéile, nó cé aca is aoirde ata ins na
fiathais.

Tagan ayineas agus ple gan tairifi go
minic a nhib den tord san, agus cohid
shiad nar agus mwar-is-tiu, Ansan eirion
foramad agus acharan; dumi, go ceann-
ard, a tairt na cruivi don n-av so, agus
duini eile a huirt don n-av eli úd.

Ní han tairifi veh a tayidi er nihiv
den tord san. Ní bal go dainghan a
hibed lesh na nuiv. A valuirt ishea
ghinean she. Mar ní Die ayinish Mishi,
ach Die shyehana. Agus ní ha myv a
duini féin a gheitcar an tíocháin shin,
ach a vior-úlycht.

3. Tá duini ann agus bíonn greann sa
mbreis aca er n-av shachas n-av eli, agus
is mó an dánpacht ná an diacht a vion sa
ghreann san.
Is Mishi chruithig na nuiv go léir; is Me
is Me thug grásta Dé ghóiv; is Me thug
na vlahas dóiv.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIST.

(O'n aistriúchán a dheim an t-Athair Peadar O'Laogháire ar an "Tamilio

Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

aint (Book Three—Chapter 58 continued).

'Tá fios deagh-ghníomhartha gach daine acu agam. Thugas mo bheanacht go mílis dóibh ar dtús sar ar dheineadar féin aon mháith. Bhí aithne agam-sa ón stairíocht ar mo cháirdibh foghtha. Is mise do thogh iad as an saol, agus míad-san a thogh Mise ar dtús. Do ghlaodhas chugham iad le m'ghrása. Do thairngas chugham iad le m' threcaire. Thugas liom saor iad tré mhóran gathana.

Is Me chuir an sólas iongantach isteach 'na gcoirdibh. Is me thug seasamh-acht dóiv. Is Me thug buadh don thoidhne a dheineadar.

4. Is eol dó-sa an dúini tosíg agus an dúini deirig ortha. Tá grá agus an daine deirig ortha. Tá grá agus agam dóibh go léir, grádh nach féidir a thuisgint.

Tá mola ag dul dom de dhruim mo naomh go léir, agus tá glóire agus onóir ag dul dom de dhruim gach naomh féileith aca, mar do thugas an ghloire agus an mhórdhacht dóibh, agus do thoghas iad ó thosach, gan iad féin do dheanamh aon ruda chun an fogha san do thuil-leadh.

(Tuille an tséachtain seo chughainn.)

Caibidil a hocht agus caogad ar leanamh

'Tá fis dea-ghníomha gach dúini aca agam. Hugas mo veanacht go mílish

dóiv er dúsh sar ar ghineadar féin an vah. V' aithní agam-sa ón shlycht er mo

cháirdiv tofa. Is Mishi do hoiv iad as a saol, agus ní had-san a hoiv Mishi er

dúsh. Do ghlas chum iad le m'ghrása. Do thairngas chum iad le m' b'coiriv.

Hugas lium sar iad trí vorán gathana.

Is Me chuir an sólas iuntach ishdach 'na gcuiv. Is Me hug sheasavacht dóiv. Is Me hug bua don oyingi a ghineadar.

4. Is eol dó-sa an dúini tosíg agus an dúini deirig ortha. Tá grá agus agam dóiv go léir, grá nach féidir a hishgint.

Tá mola a dol dom de dhruim mo náiv go léir, agus tá glóiri agus onóir a dol dom de dhruim gach nuiv féileith aca, mar do thugas an ghloiri agus an voracht do hugas an ghloiri agus an voracht féin do ghianav an ruda chun an tou san do hileav.

AITHRIS AR CHRIST.

(O'n aistriúchán a dheim an t-Athair Peadar O Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a hocht agus caogad ar leanamh aint (Book Three—Chapter 58 continued.)

Dá vrí shin, an té a hogan easonóir don nāv is lú acu, ní hogan shé onóir don nāv is mó acu, mar is Mishi a ghlu nuív díov go lér, beog agus muar.

Agus an té a vuinear ó onóir an nuív acu, buinean shé ó n'onóir-shi, agus ó onóir a vuil a ryacht na vlahas.

Is éngi aváin iad go lér fé cheangal grá. An aigini aváin atá acu agus an toil aváin, agus an ghrá aváin atá acu dá chéili.

5. I n-a heanta san, roid atá nís doingi go muar, is mó a ngrá dhó-sa ná ghoiv féin, agus ná dá luacht séhir.

Oir táid shiad tóca suas os a giún féin, agus sgartha le n-a ngrá féin, agus taguibi ishdeach ar fad am' ghrá-sa a dreó go vuilid shiad ar a sueneas aon, agus a hora acu.

Ní féidir d'éngi iad d'iúmpáil ucg ná iad d'íshliú ucg, toise iad a veh lán den íringi hyry agus ar lasa le tini ghrá Dé náich féidir a vúcha.

Sladach duíni clāna, colany, dá vrí shin, de veh ag aragóint a dāv conas mar atáid na nuív. Ní ligid duíni den tórd san cad a vuinean le hān ghrá ach grá don ní a hainghan leo féin. Bíd shiad a buint ó rod ní a cur lesh do raer mar a hainghan shé leo féin ní ná tainghan, agus ní chuínid shiad ar conas a hainghan shé lesh an Viringi Hyry.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

Dá bhrí sin, an té a thugann easonóir don naonh is lugha aca, ní thugann sé onóir don naonh is mó aca, mar is Miso a dheim naonh diobh go léir, beog agus móir.

Agus an té a bhaineann ó onóir aon naonh aca, baineann sé ó m'onoise, agus ó onóir a bhfuil a righeacht na bhfatbas.

Is aoinne amháin iad go léir fé cheangal grátha. Aon aigne amháin atá acu agus aon toil amháin, agus aon ghrádh amháin atá aca dá chéile.

5. I n-a theanta san, roid atá nís doimbue go móir, is mó a ngrádh dhómbue ná dhóibh féin, agus ná dá luacht saothair.

Oir táid siad tógtha suas os a gióinn féin, agus sgartha le n-a ngrádh féin, agus taguibe isteach ar fad am' ghrádh-sa i dreó go bhfuilid siad ar a suainneas aon, agus a thoradh aca.

Ní féidir d'aon ní iad d'iúmpáil uaidh ná iad d'íshliú uaidh, toise iad a bheith lán den fhírinne shíoraí agus ar lasadh le teine ghrádh Dé náich féidir a mhúchadh.

Stadadh daoine clāna, colnaige, dá bhrí sin, de bheith ag aragóint i diaobh conas mar atáid na naonh. Ní ligid daoine den tsórd san cad a bhaineann le haon ghrádh ach grádh don ní a thaithneann leo féin. Bíd siad ag baint ó rud nó ag cur leis do réir mar a thaithneann sé leo féin nó ná taithneann, agus ní chuimhghid siad ar conas a thaithneann sé leis an bhfírinne shíoraí.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dheim an t-Athair Peadar O Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a hocht agus caogad ar leanamhaint (Book Three—Chapter 58 continued.)

6. Tá a lán acu gan colas, go muar muar an chuid acu atá é veogán soluis sprideálta agus ná ch eól dóiv, ach go hanav, grá sprideálta húirt d'éngi a geart.

Táid shiad fós dá darac, chun an duini sho nó chun an duini úd, le heart caraduis dána, nó muintearhish do raer nádúra, agus ón guma 'na vuil an shgiál acu er a sál so isea do leaguid shiad a mreihúntas er na nihiv a vuinean lesh an sál ehi.

Ach tá deifríocht ana-vuar idir an rod er a machnyn an duini clán agus na nihiv er a míon an fear a ghein solas sprideálta a brehniú.

7. Shachuin-shí, dá vrí shin, a vic agus ná bí ag iniúcha agus a taydi er nihiv atá aish ciún an eoluish tá agut. Bí a cur is a cúiteav fiachuint a viádtá shleáunú ishdeach a vlahas Dé, dá ma san áit is íshli aun é.

Agus fiach; dá méach is ig duini cé is náfa ná chéli, nó cé is írdi ná chéli, ins na flahish, cad a véach de vár an eoluish shin ige dá ma ná diabhach shé é fén d'úlú am láhir-shí agus mola ní b'éar do húirt dom ainim?

An té a ghinean machnav er véd a feacy fén agus er lyd a vahasy, agus er a aid amach atá shé ó íorántacht na náv, dinean shé rod atá nís tainghavy go muar a láhir Dé ná an rod a ghinean an té a vion ag aragóint er cé hé an náv is mó nó cé hé an náv is lú.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

6. "Tá a lán gan colas, go mór mór an chuid acu atá er bheagán solus spioradálta agus ná ch eól dóibh, ach go hanach, grá spioradálta thabhairt dáoinne i geart.

Táid siad fós dá dtarraing, chun an duine seo nó chun an duine úd, le heart caradais daona, nó muintearthais do réir nádúra, agus ón guma 'na bhvuil an sgéal acu ar an saol so isea do leagaid siad a mbreitheambantas ar na neithibh a bhaineann leis an saol eile.

Ach tá deifríocht ana mbór idir an rud ar a machnuíon an duine claon agus na neithe ar a mbíonn an fear a gheibheann colas spioradálta ag breithniú.

7. Seachain-se, dá bhrí sin, a mhic, agus ná bí ag iniúchadh agus ag taighde ar neithibh atá os ciunn an eolais atá agat. Bí ag cur 's ag cúiteamh féachaint a'bhféadfá sleamhú isteach i bhflathas Dé, dá mba san áit is ísle ann é.

Agus féach; dá mbeadh 'fhios ag duine cé is naomtha ná chéile, nó cé is aird ná chéile, ins na flathais, cad a bheadh de bharr an eolais sin aige dá mba ná déanfadh sé é féin d'úmhú an láhair-se agus moladh níbfhearr do thabhairt do n'ainm?

An té a dheineann machnamb ar mbéid a pheacaí féin agus ar luighead a mhaith-easaí, agus ar a fhaid amach atá sé ó fhíoraontacht na nómh, deineann sé rud níos taithneamhaí go mór i láthair Dé ná an rud a dheineann an té a bhíonn ar argóint er cé hé an naomh is mó nó cé hé an naomh is lugha.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar O Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a hocht agus caogad ar leanamhaint (Book Three—Chapter 58 continued.)

Is tairifí do ghruini úrmuiri diaga deóracha do réa chun na n-impí ghlórvan a iarúig go húl, ná veh a cesh-diúchán agus a sgrúduchán, go báb, er na nihiv diavuiri a vuinean leo.

S. Táid na nāv sásda go mah 'na n-aigini, dá mēach na duíni sásda le hiad fén a chimeád socuir agus sdána ó na gayinteanuiv báha.

Ní víd shiad a myv as a nea-oibreacha fén, toisce a is a veh acu nách orha fén is ceart a máchas a veh. Tuguid shiad an báchas go lér dó-sa, toisce gur Me hug dóiv an uili ní trí véd mo ghrá hyry ghóiv.

Táid shiad chó lán san de ghrá uahásach do Ghie, agus chó tuíti d'áhas mar gheaul er an ngrá san, nách fédir easnav a veh er a nglóiri ná er a n-uívneas.

Tá so fíor a dāv na nāv go lér. Dá írdi iad a nglóiri ishea is mó a n-úlycht, agus ishea is giura ghó-sa iad, agus ishea is aunsa lium iad.

Imi shin atá an chayint sho sa Shgríving, gur chahadar uaha a gróingí os cóir Dé, agus gur chahadar iad fén er a n-ayig a lábir an Uen, agus gur ayradar an Té is beó le sál na sál.

Is tairbhighe do dhuine úrnuithe diadha deoracha do rádh chun na naomh, agus a n-impí ghlórvan a dh'iarraidh go húmbal, ná bheith ag ceistiúchán agus ag sgrúduchán, go baoth, ar na neithibh dianbhaire a bhaineann leo.

S. Táid na naomh sásda go maith 'na n-aigine, dá mbeadh na daoine sásda le hiad fén a chimeád socuir agus staonadh ó na gcainteannaibh baotha.

Ní bhíd siad ag maoidheamh as a ndea-oibreacha fén, toisce a fhios a bheith aca nách ortha fén is ceart a mbuidheachas a bheith. Tugaid siad an buidheachas go lér dómh-sa, toisce gur Me thug dóibh an uile ní trí mhéid mo ghrádhá shíoruí dhóibh.

Táid siad chomh lán san de ghrá uabhthásach do Dhia, agus chomh tuille d'áthas mar gheal ar an ngrá san, nách féidir easnamh a bheith ar a nglóire ná ar a n-aoibhneas.

Tá so fíor i dtaobh na naomh go lér. Dá aoirde iad i nglóire isea is mó a n-umhluíocht, agus isea is giorra dhómhsa iad, agus isea is aunsa liom iad.

Uime sin atá an chaint seo sa Sgríbhinn, gur chaitheadar uatha a georóiní os comhair Dé, agus gur chaitheadar iad fén ar a n-aghaidh i láthair an Uain, agus gur adhradar an Té is beo le saol na saol.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar Ua Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a hocht agus caogad ar leanamhaint (Book Three—Chapter 58 continued.)

9. Bíonn a lán á iarhy cé is mó a
vlahas Dé, agus gan a is acu a' medísh
féin imeasc na muíntirí is lú ann.

Is muar an rod voh er an nuini is
lú a vlahas Dé, mar a vuil gach éngi
muar, mar go ngláfar claun Dé orha go
léir agus go med shiad 'na glaun ig Die.

Beg an té is lú 'na víli duini, agus
geóig peacach na giád mlían bás.

Nuer iarhig na deshgiobuil cé vèach er
an nuini ba vó a ryacht na vlahas, shidé
an freagara a tugag orha: mara n-úmpy
shiv agus voh er nós leany beoga, ní ray
shiv ishdeach a ryacht na vlahas. Dá
vrí shin, pé duini úlóig é féin er nós an
leniv shin, shiné atá muar a ryacht na
vlahas.

10. Is mairig don vuíntir gur lag leó
iad féin d'úlú, uaha féin, mar an lesh an
leanav. Tá doras na vlahas ró íshal,
agus ní leoca shé ishdeach iad.

Is mairig do locht a toivirish. Tá a
guíd sólásh acu er a sál so. Chíid shiadh
na duini bochda a dol ishdeach a vlahas
Dé, agus iad féin lasmuh agus iad gol.

Bíoch áhas cruiv, a locht na húlychda;
bíoch mórtuivish cruiv, a ghuíni bochda;
mar is liv-shi ryacht na vlahas: shé shin,
muá chiúlyn shiv do raer na fíringi.

9. Bíonn a lán glá fhiadraí cé is mó
i bhflathas Dé agus gan a fhios aca a'
mbeidís féin imeasc na muintire is lugha
ann.

Is mór an rud bheith ar an nduine is
lugha i bhflathas Dé, mar a bhfuil gach
éinne mór, mar go nglaothfar clann Dé
ortha go léir agus go meid siad 'na
gclann ag Dia.

Beidh an té is lugha 'na mhíle duine,
agus gheobhaidh peacach na gcéad mblián
bás.

Nuair fhiadraigh na deisgiobail cé
bheadh ar an nduine ba mhó i righeacht
na bhflathas, sidé n freagra a tugadh
ortha: Mura n-ionpuighidh sibh agus
bheith ar nós leanbhaí beaga, ní raghaidh
sibh isteach i righeacht na bhflathas.
Dá bhrí sin, pé duine a úmhlóidh é féin
ar nós an leinbh sin, siné atá mór i
righeacht na bhflathas.

10. Is mairg don mhuintir gur lag leo
iad féin d'úmhlú, uatha féin, mar aon
leis an leanbh. Tá doras na bhflathas
ró íseal, agus ní leigfidh sé isteach iad.

Is mairg do lucht an tsaidhbhris. Tá
a geuid sóláis aca ar an saol so. Chífid
siad na daoine bochta ag dul isteach i
bhflathas Dé, agus iad féin lasmuich agus
iad ag gol.

Bíoch áhas oraibh, a lucht na húmh-
lufochta; bíodh mórtais oraibh, a dhaoine
bochta; mar is libh-se righeacht na
bhflathas; sé sin, má shiubhlann sibh do
réir na fírinne.

(Caibidil a naoi agus caogad an tseachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIST.

(O'n aistriúchán a dheim an tAthair Peadar Ua Laoghaire ar an

"Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

Caibidil a ná agus cágad.

Ní tfair dúing ar muintin agus ar nóchas
er fad a voh a Die aguing.

1. A Hiarna, cé go vail mo heasav agum

a gabav mo veaha ar a sál so ní cé ar go

vuilim a brath chun solásh d'áil, har a

vail le fishgint fé'n spéir?

Nach ort-sa, a Hiarna Die, ó 'shé do

hrócuri nach féidir áireav?

Cá roiv an rah ryav oram kan tu? Ní

copas iatach an vi-rah a voh oram agus

Tusa am'ochuir? Is fear linn voh

dealav er do hon-sa ná voh sevir

at'iamuis.

Ba rou linn cóny er a sál so, agus

Tusa am'ochuir, ná shelv na vlahas d'áil

gan Tu. An áit na vuiliv-shi, tá neav

ann. Bas agus ifirean atá san áit ná

vuiliv-shi ann.

Is Tusa mo vian-sa. Dá vi shin ní

féidir linn gan voh ag éav is ag osnyl ad'

ghieg. agus a cur mo ghy suas chut.

I n-an ocal aváin, ní féidir linn mo

vuiliv a chur go biomalan a hengi, chun

é heacht le cuir chun a n-ann gáivir,

nach asat-sa aváin, mar is Tu mo Hiarna

Die.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

I n-ann thocal amháin, ní féidir linn a
mo mhainighin a chur go biomalan a
h-ainne, chun é theacht le cabhair
chughainn i n-ann gáivir, nach asat-sa
amháin, mar is Tu mo Thighcearna Dia.

ghuidhe suas chughat.
osnuil ad' dhiadhd, agus ag cur go
féidir linn gan bheith ag éigheamh 's ag
Is Tusa mo mhian-sa. Dá bhrí sin ní
ifrean atá san áit ná bhfuiliv-se ann.

Ba rogha linn comhnu ar an saol so,
agus Tusa am'fhochair, ná seilbh na
bhfathas a dh'fhail gan Tu. An áit na
bhfuiliv-se, tá neamh ann. Bas agus

féidir linn bheith dealbh ar do shon-sa
na bheith saidhbhir at'égghimis.
Ba rogha linn comhnu ar an saol so,

Cá raibh aon rath riamh orm gan tu?
No conas theadradh aon mhí-rath a
bheith orm agus Tusa am'fhochair? Is
de thóicare nach féidir a dh'áireamh?

Nach ort-sa, a Thighcearna Dia, ó 'sé
bhfuil le feisgint fé'n spéir?
shéasamh agam i gcathleamh mo bheatha
ar an saol so, nó cé ar go bhfuilim ag
brath, chun solásh a dh'fhail, har a

Ní foláir dúinn ar mainighin agus ar
ndóchas ar fad a bheith as Dia aginn.
1. A Thighcearna, cé ar go bhfuil mo

Caibidil a naoi agus caogad.

AITHRIS 'AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an tAthair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a naoi agus caogad ar leanamhaint. Book III., Chapter 59 continued.)

Is Tusa mo ghóchas. Is ort-sa atá mo beasav. Is Tusa huan sólás dom. Is 'Tu is dílse ná cách.

2. Loirgean gabhngi a hairifi féin, ach loirgean Tusa tairifi v' anama-sa, agus ní vion uet ach go nianhing leas vanama, agus úmpyn Tú gach ní chun tairifi ghom.

Bídh go leogan Tú dá lán cahana agus dá lán triobalóidí teacht oram, is er vaha liom a ghinean Tú é shin go léir, mar is gnáth leat t'iorán do hriail er vilí cuma.

Agus is ceart grá húirt doít agus Tu vola mar gheall er shin, chó mah díreach agus dá líontá mí de bhólás sprideálta.

3. Is Tu, dá vrí shin, a Hiarna Die, mo ghóchas agus mo ghíon er fad. Fágaim fút-sa pé triobalóid agus pé cruaitan atá agam le fulag, mar ní ícim éngí lasmuh ghíot-sa ach ní atá lag, díomuan.

Ní hán vah do ghuini mórán carad a voh ige, agus ní hán chouir dò fir láidri voh a báirt lesh, ná fir chialvara voh a túirt cóirli ghò, ná leouir vuara na vaig a voh a túirt sólásh dò, ná mórán fáluish a voh á chimeád ó ghuesh, ná é voh sár sáválta a n-áit égin beasguir, huere, chähüil, mara duguir-shi féin dò cúnav agus couir agus neart agus sólás agus cóirli agus díon.

Is Tusa mo dhóchas. Is ort-sa atá mo sheasamb. Is Tusa thugann sólás dom. Is 'Tu is dílse ná cách.

2. Loirgeann gach aoinne a thairbhe féin, ach loirgeann Tusa tairbhe m' anama-sa, agus ní bhíonn uait ach go ndéanfainn leas m'anama, agus iompúom Tú gach ní chun tairbhe dhom.

Bíodh go leigeann Tú dá lán cathanna agus dá lán trioblóidí teacht orm, is ar mbaithe liom a dheineann Tú é sin go léir, mar is gnáth leat t'hióraon do thriail ar mhíle cuma.

Agus is ceart grá thabhairt duit agus Tu mholadh mar gheall air sin, chomh maith díreach agus dá líontá me de shólás spioradálta.

3. Is Tu, dá bhrí sin, a Thighearna Dia, mo dhóchas agus mo dhíon ar fad. Fágaim fút-sa pé trioblóid agus pé cruaitan atá agam le fulang, mar ní fheirim aon ní lasmuigh dhíot-sa ach ní atá lag, díombuan.

Ní haon mbaith do dhuine mórán carad a bheith aige, agus ní haon eabhair do fir láidre bheith i bpáirt leis, ná fir chialmhara bheith ag tabhairt comhairle dho, ná leabhair mhóra na bhfáidh a bheith ag tabhairt sólais do, ná mórán fáltais a bheith ghá chumáil ó ghuais, ná é bheith saor sábalta i n-áit égin sheasgair, shuairc, chaathmhail, mura dtugair-se féin do congnamh agus cabhair agus neart agus sólás agus comhairle agus dion.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

ATHRIS AR CHRIST.

(O'n aistriúchan a dhein an tAthair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TRIOMHADH LEABHAR.

(Caibidil a naoi agus caogad ar leanamhaint. Book III., Chapter 59 continued.)

4. Oir, na níhí shin go léir a meastar a veih chun suenish agus chun áhish, gan Tusa is neavni iad. Ní chuirid shiad áhas ceart inéachor er ghruini.

Is Tusa, dá vri shin, tobar gach mahasa; agus is Tu bar na beaha; agus is Tu doimneas gach urlabhra; agus gach urloua; agus is Tu doimneas gach urlabhra; agus gach urloua; agus is neartvuiri ná a vuinin go léir do chur asat-sa, har gach ni eli.

Is leat-sa atá mo huil-shi, is asat-sa atá mo vuinin, a Ghie vuer agus a Ahir na na trocuiri.

Beannuig agus havuig vanam le beannacht ó neav, ionas go me she a n-ait náta chun cónuibi agut, agus na chahir do d'ghlòiri hryy, agus ionas ná ficar, sa teampal so do ghiachde, engi ná tainghuig le d'huiliv ryga.

De ved do vahasa agus de ionvuiri do trocuiri triách anuas oram-sa, agus ésh't le gy do heivishig voicht atá le fada er shachran, sa dúhig iasachta sa atá fe sgamal an vash.

Dion agus cosin anam do heivishig huernig er na grosiv atá na himpal sa veaha chlan so. Cuir do ghrástra go lion-var am himpal, agus shol mi, er hli na shychana, go harus na silshi shryy. Amen.

(An Ceathramhadh Leabhair a n tseachtain seo chugbainn.)